

Uredništvo in upraviteljstvo v Ptuj
v gledališkem poslopu.

Sajerc izhaja vsaki drugi četrtek,
datiran z dne naslednje nedelje.

Sestavki dobrodošli.

Kopisi se ne vračajo in se morajo
najdalje do ponedeljka pred izdajo do-
tične številke vposlati.

Štajerc.

Posamezna številka velja v Ptuj za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Pri odjemanju več ko 10 števk pri-
meren rabat.

Cena za oznanila za:

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—,
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—,
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—
Pri večkratnem oznanilu posebno zni-
žana cena.

Štev. 10.

V Ptuj v nedeljo dne 4. novembra 1900.

I. letnik.

Kmetje!

Da se Vam prejemanje „Štajerca“ olahkoči, da-
li bomo mi „Štajerca“ vsakemu, ki se za pri-
hodnje leto na njega naroči, v letošnjem novem-
bru in decembru zastonj.

Štajerc košta za celo leto samo 60 kraj-
carjev in se denar pošlje na upravništvo „Štajerca“
v Ptuj.

Vinska in sadna kupčija.

Letali so nekateri gospodje po spodnjem Štajer-
kem k kmetom in mestnim posestnikom vinogradov,
vpili: „Letošnje vino ni za nič“; ali iz ošabnosti
bodo oni hektoliter po 18 gld. plačati. No, to ve-
lje se jim je skalilo. Mi smo po celi Avstriji in zu-
raj Avstrije oznanili, da je spodnje štajersko vino
vrstno in zato se je cena navadnemu vino takoj na
2 gl. pri boljem na 24, 26, 30, da celo na 36 gld.
povzdignila. Danes je sto krčmarjev na spodnjem
Štajerskem, tako da se je nadejati, da bode večina

Šterak.

Po P. K. Rosegger-ju. (Ponatis prepovedan.)

Jaz pravim vedno: Veliko denarja ni potrebno,
li obrniti se ga mora znati. Zadnjo nedeljo imel sem
malo kupčijo s pek-krčmarjem.

„Krčmar!“ pravim jaz, „pojdi malo sem, moram
nekaj povedati.“

„Precej, precej,“ pravi krčmar, „ali ne vidiš, da
mam roke polne glažev! ljudje so žejni.“

Jemnasta, si mislim, danes so žejni. Drugače,
ko on pri brhki gospej usnjarici sedi, takrat bi si člo-
ek lahko pljuča pretegnil, predno bi kapljico vina
obil. Danes so žejni — verjamem!

Konečno je tukaj, ta pek-krčmar in pravi, jaz
bi ne pustil dosti deževati, on da ima rad repo
kleti suho.

„Ti krčmar“ pravim jaz, „pustimo repo in dež
ti miru. Ti se boš spomnil, da smo na žegnansko
nedeljo na noč tukaj pri tej-le mizi skupaj sedeli.“

„Bo že res“, pravi krčmar.

k malu razprodana, in da skoz to bodejo cene se zopet
povišale.

Kar se pa tiče sadne kupčije, imel je naš „Štajerc“
popolnoma prav. V naši sedmi številki „Štajerca“ smo
mi kmetom prigovarjali, zimsko sadje kolikor mogoče
dolgo hraniti, ker smo v naprej vedeli, da se bodejo
bolj pozno v jeseni cene namiznemu sadju povišale.
Zdaj se na ptujskem kolodvoru dnevno 10—14 va-
gonov sadja za prešati odpošlje in se plača 3—4 gld.
za meterski cent; namizno sadje, posebno boljše
vrste, pa se plačuje že prav po poštenih, visokih
cenah.

Tudi danes zamore „Štajerc“ zopet razglasiti nove
naslove (atrese):

Herr Pfarrer Jakob Huber in Neumarkt bei
Kallham in Oberösterreich, hoče dobro letošnje vino
kupiti.

Gospod Oto Homan v Radovljici (Radmannsdorf)
na Gorenjskem Kranjsko, želi štajersko vino kupiti.

H. Rachse Fabriksbesitzer in Reichenberg, Böh-
men; Convicts-Direction Melk, Nied.-Österr.; A. Hohl-
baum & Comp., Fabriksbesitzer, Jägerndorf Schlesien;
M. Dautwitz in Baden, Weichselgasse 11; Franz An-

„In da si mi ti — ko sem jaz pijačo plačeval,
en bankovc za pet goldinarjev menjal.“

„Tega zdaj več ne morem prav dobro vedeti.
Zna pa že biti“, pravi krčmar.

„Ali — oprosti mi, jaz moram iti pogledati, če
je testo za žemlje že zgnjeteno. Moj pekovski učenec
že zopet čepi v kuhinji, ta sakramentar. In danes je
ta velika peka. Vsesvetniške žemlje za reveže itak
poznaš, to neumno navado; pa kaj se hoče!“ To iz-
rekši, pa hoče že zopet oditi. Tu zavpijem jaz ven
v kuhinjo učencu naj gre brž testo gnjest, ker gos-
pod krčmar mora čakati na goste. Fant bil je tudi
precej pri svojem opravilu in krčmar mogel je ostati
pri meni.

„Ja, da ti povem“, začnem dalje, „ti si mi na
žegnansko nedeljo tu na mizi menjal petak in si me
pri tem našmiral.“

„Našmiral? jaz tebe?“

„Ravno en goldinar je pijača znesla.“

„Saj res, prav imaš, zdaj sem se domislil in jaz
sem ti dal iz petaka 4 srebrne goldinarje nazaj. Enega